

День партизанської слави

ІСТОРІЮ НЕ ПЕРЕПИШЕШ

Дібрівськ - серце партизанського краю Рівненщини

Історія віддаляє від нас події, які закарбувалися в пам'яті тих, для кого вони були фатальними або ж доленосними. Це - події Великої Вітчизняної війни, яка забрала життя мільйонів людей. І зараз ми, як ніколи, повинні звертатися до історичних джерел, щоб зрозуміти - в результаті якої помилки ми знову відчуваємо на собі відлуння вибухів і приниження.

Минуло більше 70 років з того часу, коли мирну працю наших односельчан перервала зловісна війна. Неждано і негадано напали фашисти на нашу землю. Весь народ піднявся на захист своєї Вітчизни, не стали осторонь і жителі нашого села. Були створені загони «народних месників», які вели день і ніч боротьбу з ворогом. Наше село Дібрівськ стало столицею партизанського краю. Тут, у селі, розгорнув свою діяльність Ровенський підпільний обком партії і

партизанської війни.

Вшановувати пам'ять загиблих

Ровенський підпільний обком партії і обласний штаб партизанського руху, на чолі з генерал-майором Василем Андрійовичем Бегмою.

26 березня 1943 року, в честь першої річниці з дня створення загону «За Батьківщину», було скликано у селі Дубрівськ конференцію народних месників північних районів області. На конференцію запрошувалися 120 представників. Крім того, на ній були представлені народні месники з Волині та Білорусі.

На конференції виступали В.А. Бегма, командир другого партизанського з'єднання Ровенщини І.П. Федоров, член обласного штабу партизанського руху, редактор журналу «Народний месник» Лука Єгорович Кизя.

Проведена конференція мала важливе значення для подальшого розвитку антифашистського руху на Рівненщині. Вона затвердила заходи, спрямовані на посилення ударів по німецьких окупантах, мобілізувала народні маси на широке розгортання

партизанської війни.

Всі жителі села підтримували партизанів - хто чим міг: ділилися з ними останнім шматочком хліба, надавали партизанам свої будинки, йшли у партизанські загони. За це Дібрівськ німці спалили вщент. Після війни село відбудували, а пам'ять про героїчне партизанське минуле увіковічили в обеліску, що розташований в центрі нашого села.

Обласним ватажком тодішньої молоді був Тихін Іванович Беляков, який теж перебував у Дібрівську. В нерівному бою з карателями, недалеко від села, Беляков загинув і, разом з іншими партизанами, був похований на сільському кладовищі. Біля нашої школи стоїть погруддя Тихону Белякову, нагадуючи нам про героїчні сторінки нашої історії.

Велику роль у розгортанні народної війни в тилу ворога відіграли обласна газета «Червоний прапор» та журнал «Народний месник», які в роки Великої Вітчизняної війни друкувалися в Дібрівську.

Вшановувати пам'ять загиблих воїнів – це обов'язок кожного свідомого громадянина. Учні Дібрівської школи теж беруть у цьому активну участь. Зокрема, проводяться лінійки-реквієми, виховні години, що дають змогу здійснити невеличкий екскурс у минуле. У День партизанської слави, символом нашої вдячності героям, які полягли у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, є квіти, що покладаються руками школярів до підніжжя обелісків. Ці обеліски завжди нагадують нам про безсмертний подвиг героїв підпілля, партизанську боротьбу у роки Великої Вітчизняної війни.

«Слава Україні!» «Героям слава!» - ці слова, які прозвучали під час урочистої лінійки «А пам'ять священна...», підхопили всі - від маленьких п'ятикласників до працівників школи. Нехай же вони торкнуться кожного серця, яке б'ється в ім'я своєї Батьківщини.

Голова шкільної учнівської адміністрації Дібрівської ЗОШ I-III ступенів Макарчук Віта В.